De geest aan het werk: het leven in de geestelijke wereld

17 september 1957
lezing 12D

"Gegroet, vrienden! Ik breng jullie Gods zegen.

Steeds weer horen we mensen zeggen: "Als er werkelijk een God is en een goddelijke orde, hoe is het dan mogelijk dat er op aarde zoveel verschrikkelijks gebeurt?" Jullie weten allemaal - dat hebben jullie geleerd - dat de mens zelf zijn lot creëert. Dat alles wat hem zo zwaar valt alleen maar gebeurt omdat hij op de een of andere manier, vaak onbewust, een of meerdere wetten overtreedt. Maar vaak begrijp je dan toch nog niet waarom er bijvoorbeeld oorlogen kunnen zijn, waarbij - door toedoen van slechts een paar mensen - velen op het eerste gezicht onschuldig een zwaar lot hebben te verduren.

Ik wil het volgende daarover opmerken: om te beginnen is het zo, dat zelfs waar het gaat om het levensplan van meerdere mensen of groepen, het individu nooit iets moet doorstaan dat niet in zijn lot past. En verder is ieder mens, met uitzondering van de enkelen die al een hoge graad van zuivering hebben bereikt, mede verantwoordelijk voor oorlogen of andere massale catastrofen. Je kunt dus echt niet alleen de politici of die paar andere mensen die voor iedereen zichtbaar en in de openbaarheid hun bijdrage aan de wereldgeschiedenis leveren, aansprakelijk stellen voor een eventuele oorlog. De verantwoordelijkheid ligt bij iedereen die in de vorm van onzuivere gedachten en gevoelens zijn bijdrage levert aan dat kosmisch 'reservoir'; dat dan op een goede of kwade dag wel moet 'overstromen'. Iedere gedachte van haat, afscheiding, egoïsme,

onrechtvaardigheid, en discriminatie, van gericht zijn op het zelf beter willen hebben dan de naaste, kortom alles wat in strijd is met de goddelijke wetten, dient als bouwsteen voor het enorme geestelijke bouwwerk *Oorlog*, dat allereerst in de geest gestalte krijgt, voor het zich op aarde kan manifesteren.

Als slechts een bepaald aantal mensen vrede zou ‘zaaien’, dan zouden er geen oorlogen zijn, zelfs in aanwezigheid van een paar gewetenloze politici. Maar de meeste mensen, ook mijn vrienden, koesteren angstgedachten. En al zijn je gedachten misschien niet gekleurd door haat, dan toch wel door wantrouwen, door denken in ‘groepen’ - de ene groep tegenover de andere. En daarmee bevatten ze alles wat de wetten van broederschap schendt. Al zulke gedachten en al zulke gevoelens dragen stuk voor stuk in belangrijke mate bij. Dit geldt echt niet alleen voor hoe je denkt en voelt of reageert ten aanzien van algemene of politieke kwesties. Want al ben je op maatschappelijk gebied misschien vrij van dit soort misplaatste reacties, als je in je eigen omgeving, in je persoonlijk leven zo verward reageert, draagt dat evengoed bij tot oorlog of andere massale catastrofen. Dus alleen als je je eigen emoties en gedachten zuivert en op die manier, op de plek waar je geplaatst bent, je levenstaak naar beste vermogen vervult, kun je ook een vrededrager zijn. Indirect kunnen jullie dus nog meer voor of tegen een oorlog doen dan een politicus of een staatsman, vrienden. Als je tenminste *leeft in de geest.*

Vraag jezelf in alle eerlijkheid af - en onderzoek daarbij je diepste gevoelens - of en waar je - misschien tot nu toe onbewust - een dergelijk ‘gif’ uitzendt waarmee je de krachten steunt die op oorlog uit zijn. Kijk eens naar bepaalde mensen in je omgeving, met wie je misschien problemen hebt. Het kan zijn dat ze je gekwetst hebben en dat je dat niet kunt verkroppen, het niet begrijpt. Maar probeer de zaak nu eens uit een andere hoek te bekijken. Probeer te zien dat die ander misschien alleen uit blindheid, onwetendheid en vanuit zijn eigen grote onzekerheid zo reageerde, in de warrige veronderstelling dat hij zichzelf daarmee zou beschermen. Denk dan eens na of je ook zelf niet al meerdere malen in je leven zodanig gereageerd hebt dat het je medemensen kwetste - niet met opzet, maar omdat je eigen blinde onzekerheid je de indruk gaf dat je je zo het beste zou kunnen beschermen. Voor zover je dit zelf doet, zul je het onvermijdelijk ook van anderen moeten ervaren, ook al hoeft dat dan helemaal niet uit dezelfde hoek te komen. En in dezelfde mate dat je ziet en begrijpt hoe

dit bij jou in elkaar zit, zul je ineens ook het tot dan toe onbegrijpelijke gedrag van anderen zien voor wat het werkelijk is, precies zoals ik het hier uitleg. Door dit inzicht zal eerst je verdriet afnemen en daarna zul je steeds meer begrip voor de betreffende persoon ontwikkelen, omdat je immers hetzelfde hebt meegemaakt en dat nu bewust onder ogen ziet. Mét dit begrip ontstaat medegevoel - en dat is de weg naar liefde. Daarmee bouw je aan je eigen geluk. Daarmee win je aan inzicht en wijsheid. Daarmee vervul je je leven. En daarmee draag je ook bij aan de vrede. Daarom is het goed als ieder van jullie deze kleine taak ten uitvoer brengt. Doe daar echt je best voor en niet maar een beetje oppervlakkig. Het zal je een gevoel van enorme bevrijding geven en er zal een last van je schouders vallen.

Probeer dus niet steeds naar jezelf en je eigen pijn te kijken. Kijk ook eens naar de andere kant. Vergeet jezelf een moment en probeer dit begrip voor de ander op te brengen in de zin zoals ik dat net heb uitgelegd. Zie ook *zijn* pijn, niet alleen de jouwe. Zie *zijn* onzekerheid. Vraag dan God om het licht van inzicht en waarheid, om in dat licht de hele situatie te kunnen overzien zoals die *werkelijk* is, niet alleen van jou uit bekeken. Ik kan je verzekeren dat, als je *werkelijk* doordrongen bent van de wens om de nood en de eenzaamheid van de ander te begrijpen, je zijn misplaatste gedrag dan niet meer als pijnlijk zult ervaren. Je kunt jezelf dus alleen maar van je pijn bevrijden als je je niet meer richt op het *ik* maar op het *jij*, en als je God vraagt om inzicht in de hele waarheid. Als dat verlangen echt aanwezig is, zal het vervuld worden! Maar vergeet niet, dat je ook dit oprechte verlangen moet bevechten en veroveren. Juist daarin kun je laten zien wat je waard bent.

En nu wil ik deze keer ingaan op het verzoek van enkelen van jullie en bij uitzondering iets vertellen over het leven in de spirituele wereld. Ook in de toekomst zal ik daar bij gelegenheid op terugkomen, want in zo'n korte tijd kan ik maar weinig zeggen over de onnoemelijk vele aspecten en hoedanigheden van deze onstoffelijke gebieden en de daar bestaande verschillende voorwaarden en verhoudingen.

Wanneer mensen iets horen vertellen over de sferen aan gene zijde, denken ze vaak: dat is toch veel te 'menselijk'. Ze kunnen het gewoon niet geloven. Maar toch, lieve mensen, zeg ik jullie: in de spirituele wereld vind je alles wat jullie ook hebben, alleen nog veel meer. Want wat je op aarde ziet, is enkel een weergave, een afbeelding van

overeenkomstige zaken in de spirituele wereld. Als ze niet eerst aanwezig waren in de geestenwereld, zouden ze bij jullie niet eens kunnen bestaan. Je dient dus niet, zoals jullie vaak menen, de dingen die je in de spirituele wereld aantreft alleen maar symbolisch op te vatten. Want het is net andersom. De aardse 'dingen' zijn juist symbolen van het geestelijke. En hiermee heb je heel wat stof tot meditatie. Wel is in de spirituele wereld de verhouding van de dingen tot de entiteit een andere dan die van aardse voorwerpen of landschappen tot de mens. In de eerste zijn landschappen of voorwerpen de *spirituele uitdrukking*, het *product van iemands geestesgesteldheid*. In jullie wereld is dat niet het geval, daar bestaan voorwerpen en landschappen eenvoudig, onafhankelijk ervan, louter functioneel, als ik het zo mag zeggen. Dit is voor mensen tamelijk moeilijk te begrijpen. Maar ook daarvoor zal steeds meer begrip ontstaan.

Er zijn eindeloos veel sferen, met even zoveel onderlinge nuances en schakeringen; van de hoogste en zuiverste tot aan de laagste en onzuiverste. En ontelbaar vele fasen daartussen. Ook zielen die niet meer hoeven te incarneren, bevinden zich nog niet allemaal in de hoogste spirituele sferen. Ook zij moeten hun ontwikkeling voortzetten, maar dan op het spirituele vlak. De hoogste sfeer is, wat wij '*het huis van God'* noemen - ook al moet je het woord 'huis' hier niet letterlijk opvatten. Entiteiten met een hoge graad van ontwikkeling, die nog niet in deze allerhoogste sfeer leven, hebben toch af en toe toegang tot deze schitterende, hoogste gebieden. Deze zijn geheel fijnstoffelijk en van zo'n onvergelijkelijke harmonie en schoonheid, dat jullie het je onmogelijk kunnen voorstellen. Zo mooi, dat het allermooiste landschap op aarde daarbij vergeleken onzuiver en disharmonisch lijkt. En ook de mooiste en meest sublieme muziek op aarde is slechts een verzameling wanklanken vergeleken met wat je hoort in deze spirituele rijken, enzovoort, enzovoort. Ik kan dit niet in woorden uitdrukken en daarvoor ontbreken bij jullie de begrippen. Alles bestaat uit straling. Alles is in beweging, voortdurend veranderend - en toch zichzelf blijvend. Ook deze ogenschijnlijke tegenspraak is in jullie woorden en begrippen niet te vangen, zoals het ook onmogelijk is jullie bij benadering een idee te geven hoe ongelofelijk heerlijk het is in de hogere gebieden.

Allen die daar leven, vervullen een taak binnen het grote plan, tot alles weer terugkeert naar God, in een schitterende orde en samenhang. Er

bestaan werkelijk de meest veelsoortige sferen. Ook daarover kan ik voor jullie vandaag slechts een tipje van de sluier oplichten. Zo heb je een sfeer van muziek en kleuren, waar klank kleur en kleur klank is - en beide zijn tegelijk ook geur. Op aarde staat dat allemaal *los van elkaar*, het is geen *eenheid*. Er is ook een sfeer, die je misschien de sfeer van wetenschap kunt noemen, maar dan niet eenvoudig de jullie bekende, aardse wetenschap. Nee, alles wat maar op dat terrein bestaat en stukje bij beetje door de mens ontdekt wordt, ligt daar als een open boek. Dan heb je de sfeer van de geschiedenis, als ik dat zo kan noemen. Deze betreft niet alleen de geschiedenis van de aarde, maar die van de hele schepping; alles kan daar bekeken worden. Stel het je maar voor als een soort film, het is allemaal vastgelegd in die ragfijne substantie, in de adem van God; en je kunt het daar opnieuw zien gebeuren. Wie ver genoeg ontwikkeld is, een speciale belangstelling in die richting heeft en een taak op zich wil nemen waarbij deze kennis noodzakelijk is of nuttig kan zijn, wordt daar gebracht en studeert een tijdlang met behulp van entiteiten die helemaal thuis zijn op dat gebied. Zo leert hij alles over het heilsplan en de geschiedenis van de schepping met alles wat daarbij hoort. Daar liggen ook in min of meer grove trekken de plannen voor de toekomst opgetekend; maar toch nooit meer dan als aanduiding, met alle speelruimte qua tijd en vorm om de vrije wil van het individu recht te doen. Ook deze sfeer is van een ongelofelijke pracht. Er is een sfeer waar de geesten van gestorven kinderen leven en verder ontwikkeld worden. Ook die sfeer is schitterend mooi. En zo bestaan er nog veel en veel meer.

In de wat minder hoge sferen heerst toch eveneens al een grote schoonheid en ook daar is het veel en veel mooier dan het mooiste dat jullie op aarde kennen. Ook daar is van alles mogelijk en vind je ook weer varianten op de sferen die ik net al noemde, maar dan minder volmaakt dan de gelijksoortige sferen in de hogere regionen. Ze zijn wel altijd een afspiegeling van de ontwikkelingsgraad waarin men zich bevindt. Het hangt namelijk helemaal af van je mate van ontwikkeling, hoeveel geluk, harmonie en volmaaktheid je aankunt. Je hebt de sferen van loutering, waartoe onder meer de aarde behoort. Deze louteringsoorden zijn er ook weer voor allerlei verschillende stadia van ontwikkeling. Verder zijn er vele soorten scholen en universiteiten. Er zijn hospitalen waar zieke zielen verpleegd worden en weer tot zichzelf kunnen komen. Je vindt er rusthuizen, ook weer op verschillende niveaus, al naar gelang de ontwikkeling, zowel voor zielen die net hun lichaam hebben verlaten, als voor hen die na het vervullen van een

zware taak in de geestelijke wereld verblijven. Vaak hebben zulke zielen een tijd rust nodig.

Verder zijn er verschillende sferen die je ontvangstsferen zou kunnen noemen. Die zijn ook heel mooi, meestal mooier dan bij jullie. Daar komen de entiteiten terecht die misschien nog niet op zo'n hoog niveau staan dat ze zich al blijvend een dergelijk geluk verworven hebben, maar die toch hun levenstaak in het gegeven kader naar behoren vervulden en nu een tijd van herstel nodig hebben en ook verdiend hebben, tot ze hun verdere ontwikkeling weer kunnen oppakken. Er is een speciale sfeer waar de incarnaties voorbereid worden. Het is een uitgestrekte sfeer met talloze onderafdelingen. Ook daar vind je weer heel speciale hospitalen, waar medisch geschoolde geesten - zoals ik al eens verteld heb - het zogenaamde fluïdum gereedmaken door het samen te trekken, zodat de entiteit tijdelijk het bewustzijn verliest. In een ander deel van deze sfeer worden de incarnaties besproken. Daar zijn speciaal opgeleide, hogere wezens die de specifieke kennis bezitten van de wetmatigheden die hierbij van belang zijn en van de diverse incarnaties van het individu. Ze zijn op de hoogte van alles wat hij te dragen heeft gehad, van zijn verdiensten, zijn sterke kanten, van alles wat hij al volbracht heeft en wat hem nog te doen staat. Kortom, ze kennen elk deel van de weg die hij gegaan is en verdiepen zich daar een tijdlang in, tot ze precies kunnen beoordelen hoe en onder welke omstandigheden en voorwaarden de volgende incarnatie het beste vorm kan krijgen; wat hem op aarde mee en tegen moet zitten, wil hij de grootst mogelijke kans hebben op groei en vooruitgang. Met hen bespreekt de betreffende entiteit elke keer zelf zijn komende leven. Hij vertelt deze hogere wezens zijn wensen en luistert naar de raad die zij hem geven.

Dan heb je de verschillende louteringssferen, waarin ook weer - al naar gelang de ontwikkeling - vele onderafdelingen bestaan. Als ik jullie te zijner tijd ga vertellen over lot en levensloop van de diverse entiteiten, zal ik ook uitleggen hoe dan vervolgens deze loutering verloopt en waar ze uit bestaat. Dan begrijpen jullie meteen welke functie die verschillende louteringssferen hebben. Nu wil ik alleen dit zeggen, heel in het kort: er is een sfeer waar je leven zich opnieuw voor je ogen afspeelt; en soms ook meerdere levens, als bijvoorbeeld het voorlaatste leven een mogelijk verband houdt met het laatste en ermee vergeleken moet worden om het inzicht volledig te maken. Op zulke momenten krijgt het gewezen mensenkind zijn leven op zodanige wijze te zien,

dat het zichzelf niets meer op de mouw kan spelden. En dat is juist wat de mens maar al te graag doet. Altijd weer is hij geneigd zijn ware motieven te verdoezelen en verstoppertje te spelen; zo laat hij zijn zuiverste impulsen bezoedelen door ongezuiverde trekken. Hier echter ligt alles open en bloot te kijk.

Dit moet je niet verwarren met het bekende fenomeen tijdens het sterven, waarbij je plotseling je leven, heel kort, aan je voorbij ziet gaan. Dat is weer iets anders. Daar gaat het razendsnel; je ziet dan als het ware de film van je voorbije leven zonder je erbij betrokken te voelen. Je ziet het alsof het om het leven van een ander ging. Op dat moment ben je niet echt onder de indruk van wat je ziet. Je bent er niet gevoelsmatig door gegrepen of geraakt. Je bekijkt het dus objectief. Maar wat je in de louteringssfeer getoond wordt, is allereerst veel diepgaander en duurt net zolang totdat je inziet wat je tot dan toe niet wilde zien, veel ingrijpender. Het kan pijn doen. Het is ook anders in die zin, dat je nu innerlijk betrokken bent bij wat je ziet. Je voelt dan echt dat het om jouzelf gaat. Je beleeft het helemaal opnieuw. En dan blijkt dat daar je leven heel anders wordt beoordeeld dan op aarde, waar je nog in je fysieke lichaam zit. Want zolang je nog gevangen bent in je lichaam heeft elke beproeving, elke tegenslag, meestal veel leed tot gevolg. Het lijkt jullie verschrikkelijk om iets moeilijks door te maken; en als alles goed lijkt te gaan, zijn jullie blij. Maar zodra je in deze louteringssfeer bent - en dan gaat het nog niet eens om een van de hogere sferen - ervaar je iets heel anders bij het beschouwen van je voorbije leven. Dan kan het gebeuren dat een zware beproeving, waar je op aarde verdriet van had, maar die je in geestelijke zin goed bent doorgekomen, je - als je dat alles op deze film opnieuw beleeft en voor je ziet - een gevoel van mateloze vrede geeft; en van geluk, omdat je deze proef doorstaan hebt en eruit geleerd hebt wat eruit te leren viel. Tegelijkertijd kan een voor aardse begrippen aangename, tevreden periode je een onbehaaglijk gevoel geven, omdat je toentertijd geen gehoor hebt gegeven aan de roep van je ziel.

Je zult dus - en het is belangrijk dat jullie dit begrijpen - je leven vaak al snel nadat je je lichaam verlaten hebt ‘herbeleven’, maar je zult het dan anders ervaren en beoordelen. Gelukkige tijden op aarde hoeven dus niet noodzakelijk een geluksgevoel op te roepen als je je leven opnieuw beschouwt. En als je zover bent gekomen dat je je leven op aarde net zo *ervaart* als je het in deze periode van loutering zult doen, dan ben je al een heel eind op weg. Je zuivering zal dan veel korter en

met veel minder pijn verlopen en je ook veel voldoening schenken.

Deze gedachte, hoewel vaak verkeerd begrepen, leeft ook wel bij jullie: dat wie het op aarde het zwaarst te verduren heeft, in de geesteswereld de grootste vreugde kan beleven, en omgekeerd. Dit gaat echter niet altijd op. Want iemand kan zware beproevingen krijgen opgelegd, die hij niet op de juiste wijze tegemoet treedt; waarbij hij zich niet waarmaakt; waardoor hij alleen maar meer verbitterd raakt en zich van God verwijdert. Ook gebeurt het wel dat iemand in gelukkige perioden helemaal tot zijn recht komt en laat zien wie hij is en geestelijk alleen maar wakkerder en actiever wordt. Maar dit komt niet zo vaak voor. En alleen al het feit dat een zwaar lot tot de laatste druppel gedronken wordt, brengt je meestal verder, doordat je daarmee ook meer volbracht en 'betaald' hebt en een nieuwe opening hebt gemaakt voor je verdere ontwikkeling. In deze louteringssfeer krijg je dus een heel ander inzicht in je voorbije leven, dan je vanuit je aardse standpunt had. Hier kijk je vanuit een standpunt van waarheid. Steeds weer zijn wij hier getuige van rouw en verdriet omdat men betreurt in deze of gene situatie niet anders gereageerd te hebben. Telkens weer vraagt men zich af: "Waarom heb ik dat niet kunnen - of willen - zien? Nu is het toch zo helder als wat!" of "Waarom heb ik de hulp die mij geboden werd, niet als zodanig begrepen? Waarom heb ik me daar toen voor afgesloten? Waarom heb ik de werkelijke zin van mijn leven niet willen zien en daarin de taak vervuld, waarvoor ik was gekomen? Waarom wilde ik niet geloven dat dit leven niet alles is, niet het einde van het verhaal, dat het alleen maar een schakeltje is in de lange keten?"

Deze vragen horen we steeds weer en veel van wat de mens als onbelangrijk en toevallig terzijde had geschoven, (allerlei tekenen en aanwijzingen), wordt hem tijdens deze zuiveringsperiode opeens duidelijk. Er wordt hem antwoord op zijn vragen gegeven en de entiteit krijgt zelf inzicht in het hoe en waarom. Het wordt hem duidelijk uit deze beelden, die niet alleen zijn uiterlijk leven weergeven, maar ook de bewegingen en reacties van zijn ziel. Hij gaat begrijpen dat het zijn eigen onwil was: "Het is immers toch zinloos, het maakt allemaal niets uit; dus ik hoef er ook niets aan te doen." Maar jullie mensen zijn altijd weer bang om te groeien, om je in te spannen. En dat is vaak de reden waarom jullie, althans met een deel van je innerlijk, je hier zo voor afsluiten.

Zo zijn er nog andere sferen, waar geesten worden opgeleid voor taken

in de spirituele wereld. Taken die met mensen te maken hebben, en nog vele andere. Sommigen worden speciaal opgeleid tot wat je misschien wel ‘missiegeesten’ zou kunnen noemen. Ook daarin heb je weer verschillende groepen. Stel bijvoorbeeld dat er op aarde een ongeluk plaatsvindt, laten we zeggen een spoorwegongeluk. Nou is het niet de taak van deze ‘missiegeesten’ om de mensen wier lot het niet is hierbij te verongelukken, daarvoor te behoeden; dat is altijd de taak van iemands eigen beschermgeest. De missiegeesten hebben een andere taak: het opvangen van diegenen die zo plotseling en onvoorbereid bij ons komen. Voor mensen die op een andere manier sterven, zijn er ook weer speciaal opgeleide missiegeesten om ze op te vangen, de weg te wijzen en hulp te bieden. Weer een ander soort missiegeesten daalt om de zoveel tijd af in de sferen van duisternis. Daar kunnen ze ook licht brengen en aan bepaalde entiteiten, afhankelijk van ieders eigen instelling, hulp bieden. Wanneer iemands gezindheid veranderd is, kunnen ze hem naar een iets hogere sfeer trekken. Weer een andere specialiteit van deze missiegeesten is de opvang van wezens die net hun lichaam verlaten hebben, maar die volkomen ongelovig zijn. Ook zij krijgen bepaalde hulp en leiding en het staat hen dan vrij die wel of niet te aanvaarden. Zo zijn er nog talloze mogelijkheden. Ik heb jullie nu slechts een kleine, globale schets en een paar voorbeelden gegeven.
Wie zich nog niet zoveel heeft beziggehouden met spirituele zaken, klinkt dit alles ongetwijfeld nogal vreemd in de oren. Je kunt dit echter pas gaan begrijpen, wanneer je je innerlijke obstakels uit de weg geruimd hebt en je zoveel zelfkennis ontwikkelt dat je je in alle eerlijkheid durft af te vragen of er toch ook innerlijk verzet is om dit allemaal aan te nemen. Dit innerlijk verzet moeten we steeds weer observeren. Ofwel het is zo, zoals ik net al zei, dat je ervoor terugschrikt eerlijk naar jezelf te kijken en jezelf zodanig te overwinnen, dat je je verder kunt ontwikkelen. (Het is immers gemakkelijker om terzijde te schuiven wat je niet graag van jezelf onder ogen ziet, terwijl die bereidheid toch eigenlijk de voorwaarde is voor je spirituele ontwikkeling. En dat geldt niet alleen voor diegenen die hun eerste schreden op dit pad zetten, maar voor iedereen. Ofwel je verzet komt voort uit angst voor teleurstelling; angst dat het misschien toch onmogelijk is; angst om je vast te klampen aan de hoop dat dit zware leven niet het laatste is, niet het enige, niet het definitieve einde. Dat kan dus eveneens een motief zijn om deze grote werkelijkheid te ontkennen. Mogelijk spelen beide motieven tegelijkertijd mee. Echt geloof is inzicht, is weten, en dit weten is een genade. Die genade wil verdiend worden. Dit gebeurt wanneer de goede wil ontwaakt, zich

openstelt en de overhand krijgt over de onbewuste tegenstromen die de waarheid - om welke reden dan ook - willen ontkennen. Deze tegendraadse onderstromen zullen mettertijd in hun volle omvang tot je bewustzijn doordringen als je goede wil zich maar niet laat inpakken en ondermijnen. Dan kun je ermee aan de gang. Ze zullen hun koers wijzigen en zich voegen naar je uiterlijke wil. Als de wil om jezelf te leren kennen en meester te worden sterk genoeg is, dan is de basis gelegd en zal de genade van het diepere weten van deze werkelijkheid je niet onthouden worden. Want niet jullie aardse wereld is de werkelijkheid, vrienden. De spirituele wereld, die onvergankelijk is, is de enige waarheid, waar je werkelijk altijd van op aan kunt. En nu, beste vrienden, ben ik gaarne bereid jullie vragen te beantwoorden."

VRAAG: Als je in die louteringssfeer je leven weer aan je voorbij ziet gaan, word je dan daarna weer geïncarneerd of niet?

"Jazeker"

VRAAG: Maar als je dan weer geïncarneerd bent, herinner je je toch niets meer van wat je daar gezien hebt?

"Nee, niet gedurende je incarnatie. Maar die herinnering kan in de loop van iemands spirituele ontwikkeling wel weer naar boven gehaald worden. Net zoals een eerdere incarnatie, naarmate je je spiritueel ontwikkelt, weer in de herinnering opgeroepen kan worden, zo kun je ook de tijd tussen de verschillende incarnaties weer naar boven halen. Als je bepaalde leringen hebt ontvangen en aangenomen, lijkt het je vaak heel belangrijk om je vroegere incarnaties te kennen. Dit kan ook inderdaad voor bepaalde fasen in je ontwikkeling wel gunstig zijn, maar een dergelijke kennis is alleen zinvol, als je beseft waar ze toe dient; n.l. dat het je in geestelijk opzicht verder kan helpen. Het is dus niet de bedoeling om er enkel je nieuwsgierigheid mee te bevredigen. Hoe dan ook, als het gaat om het terughalen van herinneringen, is het minstens zo belangrijk je op deze tussenperiodes te richten, met name op de louteringsfase. Daar wordt echter bij jullie weinig belang aan gehecht en daarom komt het ook maar heel zelden voor dat je daarover tijdens het mediteren inzichten ontvangt. Als je dus informatie over vroegere incarnaties probeert te krijgen, zou je je juist ook daar op moeten richten. Want vaak is dat veel belangrijker, dan te weten dat je toen en toen als deze of gene hebt geleefd. Dan kan het duidelijker worden wat in dit leven je werkelijke taak is en wat je nog in jezelf

moet overwinnen."

VRAAG: Waarom wordt het ons dan zo ontzettend moeilijk gemaakt er contact mee te krijgen, als het zo nuttig is om het te weten? Er is misschien maar een op de miljoen die dit soort dingen weet!

"Het moet wel moeilijk zijn, want iemand die niet het spirituele pad volgt en deze weg van ontwikkeling en zuivering niet gaat, zou heel veel last ondervinden van dergelijke herinneringen. Maar als je je spirituele ontwikkeling op de juiste wijze aanpakt, kunnen speciaal daarvoor opgeleide goddelijke geesten zien hoe ver je herinnering terug mag komen, zo dat het zin heeft in plaats van schadelijk te werken. Zij selecteren precies de geschikte kennis en geven je die op de juiste tijd, als je er rijp voor bent. Als al deze kennis zo zonder meer toegankelijk was, dan zou je er vaak alleen maar last van hebben. En daarnaast zou het, vanuit een ander gezichtspunt, ook weer te gemakkelijk zijn. Je ontwikkeling moet immers uit je vrije wil en uit de behoefte van je eigen ziel voortspruiten. Stel dat iemand in zijn vorige leven een moordenaar was, en hij wist dat nu gewoon, hij kon het zich zonder meer herinneren: mogelijk zou dat zo'n druk op hem leggen, hem zo'n schuldgevoel geven, dat hij misschien helemaal niet meer de fut kan opbrengen om nog eens helemaal opnieuw te beginnen. Of met een andere aanleg zou hij misschien juist weer te gemakkelijk over deze lagere instincten denken, als het hem toch duidelijk was dat dit maar een van zijn vele levens betrof.

Ook de genade van de toegang tot deze kennis moet je verdienen. En wel zo, dat je vanuit jezelf de drang ontwikkelt om je te vervolmaken. Of stel dat iemand in zijn vorig leven een koning of een staatshoofd geweest is; hij zou zich maar moeilijk van die herinnering kunnen distantiëren. Misschien moet hij in dit leven juist wel leren bescheiden en edelmoedig te zijn en wordt hij geboren in heel bescheiden omstandigheden, omdat dit wellicht de enige mogelijkheid is om het nodige te leren en zo in zichzelf de zaak weer in balans te brengen. Maar hij zou die aanmatigende houding waar hij van af moet, bijna niet kwijt kunnen raken, als hij zomaar bij de herinneringen aan zijn vorig leven kon komen. Ondanks zijn huidige uiterlijke omstandigheden, zou hij zich toch - al was het alleen maar voor zichzelf - op de borst blijven slaan om het feit dat hij zo ver boven zijn omgeving stond. Als hij echter op de spirituele weg is, dan onderkent hij dit trekje in zichzelf en

probeert het te overwinnen. Dan is het ook niet erg meer, als hij na enige tijd zulke informatie ontvangt. Die wordt hem ook alleen maar gegeven als hij op de goede weg is bij het overwinnen van zijn geaardheid. Dan zal het hem geen kwaad meer doen. Hij zal er dan juist profijt van hebben, als hij geconfronteerd wordt met deze waarheid over zichzelf, omdat hij het dan vanuit een andere invalshoek bekijkt.

Zo is het ook met alle andere voorbeelden die ik kan geven. Het is dus allemaal heel wijs geregeld dat je deze herinneringen kwijt bent en dat ze alleen onder bepaalde omstandigheden en als gevolg van spirituele inspanningen weer opleven. Ik wil daar nog aan toevoegen dat zelfs voor diegenen die deze weg gaan, bij lange na niet alle herinneringen toegankelijk worden; het blijft beperkt tot een klein gedeelte. En veel van wat mensen over vroegere levens menen te weten, hoeft totaal niet te kloppen. Maar iemand die dit pad volgt, zal dingen uit vroegere incarnaties gaan beleven naarmate hij verder komt en de informatie direct voor zijn verdere ontwikkeling gebruikt, als deze speciale kennis hem tenminste de juiste hulp biedt bij het overwinnen van iets in hemzelf. Is hiermee je vraag beantwoord?" (*Ja, dank U.)*

VRAAG: Hoe zit het met de tijdsduur tussen de verschillende incarnaties? Worden oudere zielen in snellere of juist langzamer opeenvolging geboren?

"Daar geldt geen vaste maatstaf voor. In doorsnee - maar dit is slechts heel algemeen gesproken, want er zijn vele uitzonderingen die de regel bevestigen - is de tijd tussen twee incarnaties naar jullie begrippen gerekend ongeveer 350 à 500 jaar. Alleen ervaar je 'tijd' in de spirituele wereld natuurlijk heel anders. En de tijdsbeleving varieert weer binnen de diverse sferen. Maar het komt voor dat de tussenruimten veel langer zijn, of juist veel korter. Soms ligt er maar 30 jaar tussen, al is dat een uitzondering. Je kunt niet zeggen dat, hoe hoger de ontwikkeling is, des te langer de perioden tussen de incarnaties. Het kan net zo goed andersom zijn. Dat hangt helemaal af van de situatie. Er zijn eigenlijk geen algemeen geldende regels voor. Maar het komt natuurlijk ook voor, dat iemand die geen leven als mens meer hoeft door te maken - al is hij misschien ook nog niet zover, dat hij de hoogste sferen kan betreden, maar wel dat hij zijn verdere ontwikkeling in de spirituele wereld kan voortzetten - er vrijwillig voor kiest nog eens te incarneren, deels om zijn ontwikkeling sneller te kunnen afmaken en deels om

daarnaast een grote taak te vervullen binnen het heilsplan. In zulke gevallen is het natuurlijk vaak nog veel langer geleden dat hij voor het laatst op aarde leefde. Hij is immers niet verplicht te komen; hij doet het uit vrije wil. Het gebeurt ook wel, juist als een entiteit al ver ontwikkeld is, dat hij heel snel weer wil en kan terugkomen, terwijl een minder ontwikkelde ziel meer tijd nodig heeft om in alle rust tot zichzelf te komen, een zuiveringsperiode door te maken en onderricht te ontvangen in de spirituele wereld, alvorens hij weer met succes in een nieuw leven kan stappen. Desalniettemin komt het evengoed voor, dat een minder ontwikkelde ziel heel snel terugkomt. Dat hangt, zoals ik al zei, helemaal af van het individuele geval."

VRAAG: Is er zoiets als een maximale tijdsduur tussen twee levens? Bijvoorbeeld twaalf- of veertienhonderd jaar?

"Ik zou zeggen, dat dat al heel lang is voor een ziel die nog meerdere incarnaties te doorlopen heeft. Maar nu en dan kan het wel voorkomen, onder heel speciale omstandigheden."

VRAAG: Dus het hangt deels af van wetmatigheden en deels van je eigen keuze, al naar gelang de graad van je ontwikkeling?

"Ja, maar ook die eigen keuze, met alles wat daar aan vastzit, verloopt toch altijd volgens een bepaalde wet. Er zit dus altijd een bepaalde wetmatigheid achter. Alles heeft zijn eigen wetten. Er is echter binnen die wetten wel genoeg speelruimte voor allerlei eventualiteiten."

VRAAG: Er moet dus eerst een volkomen zuivering hebben plaatsgevonden; en als daaraan nog iets ontbreekt, treedt de wet van incarnatie in werking?

"Ja, dat klopt."

VRAAG: Kunt U vertellen hoe te verklaren valt dat sommige mensen ongeneeslijk geestesziek zijn. Wat voor zin kan dat hebben?

"Wat zo'n ziel moet door maken, dat is karma. Ik zou het zo willen zeggen: de eigen geest is dan aan het lichaam onttrokken - laten we zeggen, net als bij een trancemedium. Maar dan met dit verschil, dat het bij een trancemedium vrijwillig gebeurt, gecontroleerd en gedisciplineerd; en dat in die situatie een geest alleen op zodanige wijze en een zodanig tijdstip bezit neemt van het lichaam als zinvol en

goed is. Terwijl bij een geesteszieke de geest buiten zijn wil om weggetrokken wordt, zonder dat de persoon zelf daar controle over heeft. En dan nemen ronddolende en vaak zeer laagstaande geesten bezit van zo'n lichaam en maken er gebruik van. Dat is voor de oorspronkelijke ziel, die niet de kracht bezit om deze vreemde geesten te verdrijven en meester over zijn eigen lichaam te blijven, een grote vernedering, iets waaronder hij lijdt en waarvoor hij zich schaamt, net zoals je kunt lijden onder een lichamelijke ziekte of een andere slag van het noodlot. Dit is een heel speciale verootmoediging, maar het is wel een lot waarmee iemand zichzelf heeft opgezadeld en waardoor hij later juist verder kan komen, ook al lukt dat hem misschien niet meer in dit leven. Maar wel naderhand, in zijn volgende leven."

VRAAG: U hebt verteld over de sferen, dat je daar alles tegenkomt wat wij op aarde ook hebben, alleen nog veel en veel mooier. Maar hoe wonen ze daar? Wordt er ook gegeten en geslapen? Ze zullen toch wel moeten slapen; de geest wordt toch moe en heeft dan toch rust nodig? Hebben ze daar huizen? Hoe gaat dat allemaal?

"Ja, er zijn daar inderdaad ook huizen; er zijn kastelen, tempels. Je ziet er de prachtigste gebouwen, maar je moet het toch anders opvatten dan dat het bij jullie is. Eten gebeurt niet in die zin zoals bij jullie, maar er bestaat ook iets dat de geest voedt. Ik kan jullie dit onmogelijk precies uitleggen, lieve mensen. Mij ontbreken daarvoor de woorden en jullie het bevattingsvermogen. En al kon ik het beschrijven, dan zou je er nog niets aan hebben. Het zou je alleen maar bevreemden en verwarren. Daarom spreek ik op voorhand alleen over dingen die je uiteindelijk kunt begrijpen. Dit punt is ook niet echt belangrijk voor jullie. Je zult het wel merken, als het zover is."

VRAAG: Twee weken geleden heb ik geïnformeerd hoe het met mijn vader is, en U hebt me toen gezegd dat ik er vandaag opnieuw naar moest vragen.

"Ja, je vader heeft je hulp nodig. En nu zul je wel vragen, waarom! Hij was toch een goed mens. Waarom zou het dan niet goed met hem gaan? Nee, mijn kind, hij was geen slecht mens. Maar wel was hij in vele opzichten nog blind en ik moet je zeggen dat wat hem in de weg zit een gevoel van haat is, een niet kunnen vergeven. Over dat gevoel kan hij zich maar niet heen zetten. Het is alsof er iets verstikkends om zijn nek

zit. Daardoor kunnen de missiegeesten, waar ik het net al over had, geen toegang tot hem krijgen. Hij komt daar maar niet uit en daarom voelt hij zich zo zwaar, zo ongelukkig. Hij begrijpt niet dat het zijn eigen haatgevoel is, zijn eigen blindheid en onvermogen om bepaalde dingen los te laten, die hem in de weg staan. Vaak is hij vlak bij je in de buurt en je kunt in gedachten met hem in gesprek gaan. Niet alleen tijdens het bidden, maar gewoon ook door hem in gedachten dingen duidelijk te maken. Doe dat zoveel mogelijk. Misschien kun je dan na een tijdje zijn vragen en bedenkingen innerlijk oppikken en daar dan van jouw kant weer op ingaan. Ik kan je daarin ook nog hulp bieden en je vertellen hoe je het het beste aanpakt. Voor alles moet je hem duidelijk maken, dat die haat zich alleen maar tegen hemzelf keert. En dat, ook al hebben anderen iets gedaan wat voor hem onbegrijpelijk, onrechtvaardig en afschuwwekkend is, ze toch alleen maar even blind zijn als hijzelf, die net zo goed een goddelijke wet schendt door niet los te komen van zijn gevoelens. Als je wetten schendt, gaat het er niet om wat erger is. Hoe verder ontwikkeld je over het geheel genomen bent, hoe meer er ook van je verlangd wordt. Daarom kan zo'n onvermogen om te vergeven beschouwd worden als een even ernstige overtreding als dat wat hij van anderen niet begrijpt.

Een zwakheid in je karakter kan - als je wat verder ontwikkeld bent - evenveel gewicht krijgen als een zogenaamde zonde bij iemand die in zijn ontwikkeling lager staat. Dat is allemaal heel betrekkelijk en wordt gemeten naar de algehele ontwikkelingsgraad. Als jij hem dat duidelijk kunt maken, zal hij dat misschien na verloop van tijd gaan inzien. Zeg hem, dat hij zelf toch ook bepaalde fouten, die hij ooit beging, betreurt en zou willen dat hij ze ongedaan kon maken. Net zoals hij wenst dat ze hem vergeven worden, moet ook hij kunnen vergeven. Want ook dat is een wet. Als hij leert te vergeven, zal hij zich van een zware last bevrijden en kan hij naar het licht geleid worden. Eerst zal hij het wel moeilijk vinden om dit in te zien. Hij zal steeds weer aanvoeren dat hij toch een goed mens is geweest, niets verkeerds gedaan heeft, enzovoort. Maar als je het hem steeds opnieuw probeert uit te leggen, en samen met hem bidt om kracht en inzicht, om te mogen zien dat hijzelf zich van zijn last kan ontdoen, dan zal de hem geboden hulp hem mettertijd kunnen bereiken. Begrijp je dit?"

VRAAG: Mag ik ook vragen, wat of wie hij zo haat? Ik ken hem helemaal niet als haatdragend.

“Lieve kind, dat is iets waar jij niets vanaf weet. Hij heeft het tijdens zijn leven ook van zich afgezet, verbannen naar zijn onderbewustzijn. Maar als het lichaam wordt afgelegd, komt alles wat tot dan toe in het onbewuste verborgen was, weer naar de oppervlakte. Net zoals wanneer jullie mensen bijvoorbeeld naar een psycholoog of psychiater gaan: eerst denk je vaak dat je helemaal geen haat voelt, omdat je dat nu eenmaal wilt geloven - want je hebt geleerd dat haat verkeerd is. In de loop van de behandeling komt er echter iets heel anders te voorschijn. Dan zal vaak blijken dat zo’n haatgevoel wel degelijk bestaat, maar dat je het tot op heden toegedekt hield; het niet wilde toegeven. Ik wil ook wel vertellen dat de haat die je vader voelt niet zodanig tot uitdrukking komt dat hij anderen kwaad toewenst. Zo is zijn haat niet. Het is hem alleen onmogelijk te vergeven. Hij kan het niet loslaten. Er drukt van alles op hem, wat hij tijdens zijn leven volstrekt niet onder ogen wilde zien en dat, nadat hij zijn lichaam verlaten had, tevoorschijn kwam. Mettertijd zul je hem ook kunnen waarnemen. Dan zul je het zien. Wellicht zal in de komende tijd ook het leven zelf je helpen meer over hem te weten te komen, zodat je hem beter begrijpt en daardoor ook weer beter kunt helpen. Het gaat niet om een bepaalde persoon in zijn leven. Ja, het heeft ook wel met enkele mensen te maken, maar er is daarnaast nog iets anders. Het zal je duidelijk worden, deels doordat je zijn stem zult horen, deels door wat je van buitenaf wordt aangereikt. Dat is dus wat ik van hem en zijn situatie zie.

Dit is het beeld wat mij getoond wordt. Je moet ook niet denken dat hij kwellingen ondergaat of in vreselijke omstandigheden verkeert, zoals ook wel voorkomt. Zo is het niet. Maar hij is ook niet gelukkig. Ik weet dat wat ik je vertel je pijn doet, maar ik zou noch jou noch hem ermee helpen, als ik je wat op de mouw speldde om je een mooi verhaaltje te kunnen vertellen. Nu kun je tenminste een belangrijke bijdrage leveren en hem op weg helpen. Het is toch allemaal maar tijdelijk en de waarheid is, zonder uitzondering, dat uiteindelijk geluk en liefde zegevieren. Vroeg of laat zal ieder schepsel beslist tot God komen en zo een grenzeloze gelukzaligheid bereiken. Er is dus nooit reden tot wanhoop. Gods schepping is zo geweldig, dat alles uiteindelijk bij dit geluk terecht komt en dat alle verdriet slechts tijdelijk is. De tussentijd moet je beschouwen als een leertijd. Hoe beter die leertijd wordt gebruikt, hoe sneller je die gelukzaligheid nadert. Hoe grotere dieptepunten je beleeft, hoe eerder je de hoogste toppen kunt bereiken. Dit zijn geen lege, geruststellende woorden; vaak is het werkelijk zo

dat je, juist doordat je het moeilijk hebt, eindelijk een flinke sprong vooruit weet te maken. Want dan voel je die noodzaak meestal veel sterker dan als het je voor de wind gaat, waardoor je je wil laat verslappen, je niet inspant om verder te komen en het echte, waarachtige geluk te vinden. Zo zal het naar alle waarschijnlijkheid ook je vader vergaan, als het hem eenmaal gelukt is los te laten. Heel vaak brengt een tijdelijk periode van ongelukkig zijn het geluk juist sneller naderbij dan een min of meer probleemloze fase." *(Dank U.)*

VRAAG: U zegt dat het niet goed voor ons is, als we ons onze vroegere levens herinneren, tenzij we op de spirituele weg zijn. Maar waarom kunnen we ons dan niet tenminste de periodes tussen onze incarnaties herinneren? Daar zouden we toch echt wat aan kunnen hebben?

"Hier geldt precies hetzelfde als waar het je levens op aarde betreft, want je kunt geen inzicht hebben in deze tussenfase, in deze louteringsperiode, waarin je laatste leven zich weer voor je ogen afspeelt waaruit de opgaven voor je huidige leven voortvloeien, zonder daarbij ook informatie over dat vorige leven te krijgen. Dat gaat natuurlijk altijd samen. Dat is immers juist waar die zuivering om draait. Maar iedereen die deze weg in alle ernst volgt, stuit vroeg of laat toch wel op die punten in hemzelf, die nog onvolkomen zijn. En dat is genoeg. Meer heb je voorlopig niet nodig. Misschien zou je wel helemaal nooit hoeven te weten hoe je laatste leven geweest is om je onvolkomenheden te kunnen overwinnen. Als het je toch getoond wordt, is dat om je te helpen, om het je gemakkelijker te maken. Maar nodig is het niet. Het is beslist geen voorwaarde om verder te komen. Daarom zijn al die herinneringen je in eerste instantie ontnomen en zijn ze ook slechts met de grootste moeite weer op te roepen, omdat ze je allereerst meer kwaad dan goed zouden doen. Nogmaals: wat je over jezelf, je zwakheden en tekortkomingen moet weten, ga je juist op dit pad van zelfkennis ontdekken, daarvoor hoef je dus beslist niet te weten hoe je vorige levens er uit zagen of wat je daarna in de spirituele wereld beleefd hebt. Het enige wat je hoeft te doen, is jezelf werkelijk leren kennen. En die mogelijkheid heeft iedereen, die dat echt wil. Al het andere komt later wel.

Lieve mensen, voor vandaag heb ik jullie wel weer genoeg stof aangereikt. Ik wil jullie allen graag nog zeggen, dat wij ons verheugen als we zien dat jullie vorderingen maken en volhouden op dit pad.

En mijn beste vriendin, je bent hier vandaag voor de eerste keer, ik wil tegen je zeggen, ik weet heel best dat dit alles voor jou nog heel erg moeilijk te begrijpen is, maar toch wil ik heel graag proberen je te helpen, stap voor stap, voor je verdere pad.

Ontvang de goddelijke zegen. Wees in vrede. Vervolg moedig je weg en weet dat al jullie moeite uiterst zinvol is; *dat niets wat je op spiritueel gebied doet ooit verloren gaat of vergeefs is*. Helemaal niets! En zo gaat Gods zegen opnieuw naar jullie uit; naar al mijn vrienden, dichtbij en ver weg. Wees in God!"

Deze lezing werd in het Duits gegeven via Eva Pierrakos in 1957.
Oorspronkelijk niet in het Engels uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.).
De lezing had aanvankelijk geen titel. De in het Engels vertaalde 'Unedited Lecture' kreeg als titel: 'Spirit at Work – Life in the Spirit World'.
Vertaling uit het Duits door Anke van der Meer in 1992;
herzien in 1993 door Willem Wilhelmus.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009